

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6
Negyedévre 3
Egy hóra 1
Egyes szám 4 kr

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek. Uri-
utca 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszám-
lások intézendők.

TORONTÁL

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi Iroda

Nagybecskerek.
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

A megszavazott indemnitás.

Nagybecskerek, nov. 30.

A magyar parlament egyik speciális jellemvonása az, hogy a pénzügyi tárgyalások különböző alkalmait (a budgetet, az appropriációt, az indemnitást) oly jellegűvé változtatja, a minők másutt a felirati viták: vagyis beleölel a vita keretébe minden képzelt tárgyat, itt sorolja elő gravameneit s kivált a személyes vonatkozások lépnek előtérbe.

Ez a dupla felirati vita folyt le épp most, a midőn a kormány az indemnitást hatalmas, nagy és lelkesült többség megszavazta.

Nem tudjuk, hogy az ellenséket a finánczgeniek hiánya vonja-e el a pénzügyi vitától s elég indokolást nyújt-e a kolozsvári Kiss István fejtegetése arra nézve, hogy az indemnitást mindkét ellenzék megtagadta. Pénzügyi vita nem volt, hanem az ellensékek szokott ellenzéki következetességéből folytatta a fakciósus ellenzékeskedés szerepét.

Azt még csak értjük, hogy a közjogi ellenzék, a mely a fennálló alaptörvények ellen küzd és viszonyunkat Ausztriához és a koronához a mostanától egészen eltérő rendszer szerint kívánja konstruálni, az indemnitást, már tekintettel a közös kiadásokra is, megtagadja.

Miért él azonban a nemzeti párt e

nem az ő kezébe illő fegyverrel? Erre tárgyilagos indok alig található és valóban a személyes harc fegyvertárából van az az eszköz válogatva.

Ha a kormány nem kapna felhatalmazást indemnitási törvényben, akkor két eszköz állna rendelkezésre. Vagy még ez év folyamán forcirozott tárgyalásokban budgetet szerezni, vagy lemondani. Költségvetés vagy indemnitás nélkül az ügyeket tovább nem vezethetné. Ez azonban a többségtől függ, s ha a többség meg akar valamely kormányt buktatni, teheti azt, megteheti egy bizalmatlansági indítvánnyal, s nem kell más alkalmat keresni, s ez célhoz vezet az ellenzék szavazatai nélkül is.

A nemzeti párt tehát azzal, hogy nem szavazza meg az indemnitást, egyszerűen tüntetni kíván a kormány ellen, s pedig tüntetni akkor, amidőn az új kormány programjában foglalt elveket megtámadni képtelen, s amidőn annak nem egy pontjára nézve szokott módon apasági keresetet indított.

Ily gyenge álláspontot igen bajos ügyesen fenntartani. Ez megmagyarázza könnyen azt a balsikert, mely az ellensékek tegnapi támadási kísérleteit követte.

A kormány programja óriási munkaprogramm. Az ország legnagyobb és legégetőbb kérdései foglaltatnak benne. — Felhivatott munkása min-

denki, aki a magyar nemzeti kultur-állam felépítésénél és betetőzésénél közre akar működni. Jut ott rész mindenkinek, akiben van tehetség, tudomány és önzetlenség.

Ez azonban az ellenzéknek nem elég. Kevés neki az, hogy a haza sorsa jobbra forduljon. Nekik az kell, hogy ők fordítsák s azt állítják, hogy erre csak ők képesek. Hiába kaptak ők a nemzettől csak hetven mandátumot s a többség négyannyit. A hirhedt csak „azért is” politika azért teljes virágában van. Kár, hogy céljaik kissé — homályosak.

Azaz, hogy nem is homályosak. Mert céljuk az: lejáratni a kormányokat, hogy maga jusson hatalomhoz. S mivel ezt el nem érheti elvi alapon való mérközéssel — olyan féle fegyverekhez folyamodik, mint Polónyi.

Csakhogy a gyanusítások fegyverei, ha visszahullnak a gyanusítók fejére, éles sebeket szoktak ütni. Az indemnitás azonban — bármint fájjon a nemzeti pártnak — meg van szavazva. E fájdalomon kívül Apponyi Albert gróf megérte még azt is, hogy Eötvös Károly nem vált az ellenzéki pártokat összekötő láncz ötvösévé s kijelentette, hogy pártja nem lesz a nemzeti párt tartalék-csapata. De mért ne? Hiszen Apponyiék már nem egyszer vallották a függetlenségi és 48-as párt elveit, legalább is — tartaléktalanul!

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Lekésve . . .

— Irta: O'Monroy Richard. —

Határozottan kijelentettem Bethancourt barátomnak, hogy hajnalban 6 óra 40 perczkor a lyoni indóháznál legyen, hogy hozzá csatlakosunk egy vadásztársasághoz, melylyel 10 óra 48 perczkor már Etigny be kellett volna lennünk. Persze személyvonattal, mert a gyorsvonatok nem igen állanak meg Etigny-ben. Hat óra negyven percz igaz, hogy korai idő, azért a feleségemnek egy kicsit körülírtam, hogy el ne szörnyűdjék. „Galambom, a vonat 20 perczcel indul 5 óra előtt. Gyerekség, nem is olyan korán.” Meséltem gazdag fogoly szákmányról, spékelt nyulakról, ezen a réven igyekeztem enyhíteni a dolgot — mert négyesemkőzt legyen mondvá, az én kis feleségem nagy inycsa — de semmit sem használt. Kárba vonsatt az ügyes körülírás, a nagyszerű, inycsiklandós ígéretek hidegen hagyták. Ugy látszott, hogy kedvét, gonosz kedvét lelte abban, hogy engem valami módon, de itthon marasszon. Olyan kedvesen tudott csevegni, annyi fontos dologgal hozakodott elő és olyan szeretetreméltó volt, hogy nem tudtam szabadulni tőle. Már hat órát ütött. Fölkiáltottam:

— De édesem, most már sietek. A lyoni pályaudvar messze van.

Még egy utolsó csók, astán füttyöltem Brandymanak a kopómnak és belevetettem magam a bérkocsiba. Miután utközben majd elgázoltak néhány embert, majd felborultunk egy párszor, végre kiértünk az indóházhoz. Eppen jókor értünk, hogy még láthassuk a vonatot, mely orrunk előtt füttyült el. A kupék ablakaiból a vadásztársaság tagjai nézettek ki. Bethancourt, Monchevreuit, Verrier és a kis Carasson. Mikor megláttak kétségbeesett, issadt arccsal — habotákba törték ki és ironikusan lobogtatták felem szebkendőiket. Különösen a apró Carasson volt átkozott kedvében. Utánam kiáltott:

— „Hát elkéstünk! A feleséged nem eresztett . . . papucs . . .” És minden ostobaságokat kelle szebredugnom.

Lehangolva álltunk a korlát mellett kopóm és én. Brandy ssomoruan lógatta farkát, én busan szorongattam puskámat. De hát mit lehetett tenni, a vonat már hegyen-völgyön túl volt.

Képszelvényben idilli kunyhók, harmatos luczernás földek és üde rétek csalogattak. A vadászok csatarrendben nyomulnak előre. Az ég olyan kék, a levegő illatos! Remek nap. Hallani véltem a lövés k dördülését. Piff! Paff! Puff! A levegőből fúrják hullottak, a fűben nyulak hánytak csigánykereket, fgylyok repültek fel és unssoltak a lövésre. És mindez most üres káprázat. Mindennek vége. És miért? Egy csók miatt. Ostobanyalakodás, mintha örökre válnánk . . . Oh, az az asszony!

Még sem adtam fel minden reményt. Uram, — kérdem az állomásfőnököt, mikor indul a legközelebbi vonat Etigny felé?

— Semélyvonat csak 12 óra 20 perczkor megy — délután négy órakor van ott.

— Oh, akkor már késő, a vadászatnak vége.

— Nézze, kérem, elmehetne a legközelebbi gyorsvonattal, mely nemsokára indul, 8 óra 40 perczkor, az körülbelül 10 órára ér egy közelebbi állomásra, Lasochra. Onnan vissza Etignyre azt a 20 kilométernyi utat könnyen megjárja kocsin is.

Husz kilométer! kocsival bizonyára másfél óra, ha nem több! Mind hiába, késő, már késő. Az ördögbe, milyen bosszantó. De talán mégis jobb lesz, mint semmi. Legalább nem nevetnek ki a csimborák a papucskormány miatt. Így még azt hihetik, hogy nem akartam elmenni, nem szabadott és kicsinált dolog volt ez az egész késedelem. Nevetséges is, lekésni a vonatról! Az a kis Carasson a rossz vicseket kosárszámra gyártja most tudom. A semmire való! Egész boldog volt, hogy nevetett. Természetes! Respektálja a puskámat, le szoktam löni előle a szákmányt, most szabad a vásár, de kicsit korai volt az öröm, korai . . .

És felszáltam a 8 óra 40 pkor induló gyorsvonatra és szintén kárpótolva érzem magamat, hisz minden pillanat közelebb vitt a célhoz.

— nov. 30.

A francia kormány bukása tulajdonképpen arról az ellenállhatlan erkölcsi erőről tesz tanúságot, melyel a francia köztársaság politikája át meg át van hatva. Grévy elnök vejének, Wilsonnak visszaélései miatt elbukott, Lesseps — aggkora, nagy érdemei dacára — a vizsgálóbíró elé állott a Panama-csatorna ásatása körül elkövetett visszaélések folytán a Panama-ügy buktatta meg a Loubet kormányt. Loubet kormányának buknia kellett, mert hiszen az ügy kiderítésében bizonytalanul járt el. Asszal, hogy az elhunyt Reinach báró holttestét nem akarja felboncoltatni, hogy iratait nem helyezték tőstént sár alá s hogy továbbá a fogságban levő Drumont szabadlábra helyezését ők ellenzik, a kormány azt a gyanút vontta magára, hogy a bűnösök leleplezésétől vonakodnak. Holott a nemsetre nézve nagy erkölcsi haszon annak a vádnak akár beigazolása, akár megcsafolása, hogy 170 képviselő, az egész sajtó, miniszterek s általában számos szereplő egyéniséget, vesztettek meg a Panama-vállalat részéről, vagy vontak bele az ügybe. Ezért kellett a Loubet kormánynak bukni, melynek lemondását Carnot még azon melegében el is fogadta.

A francia köztársaság nem felelne meg fényes missziójának, ha erkölcsi tisztaságának fényéből bármit vessitene. (—)

A szerb egyházi kongresszus. A kongresszuson az új egyházi szervezetet, névszerinti szavazásban 37 szavazattal 35 ellenében a részletes tárgyalás alapjául elfogadták. A radikális párt óvást akart emelni a szavazás ellen, a többség azonban azt nem fogadta el.

Belföldi hírek. A fővárosi törvényszékek és ügyésségek bírái és tagjai a fizetésjavítás ügyében memorandumot küldöttek szét a képviselőház pénzügyi bizottságának tagjaihoz; hangsúlyozták, hogy nagy hiba volna a bírák fizetését leszállítani akkor, mikor a többi hivatalnokok fizetését javítják. — Mihailovich János kereskedelmi miniszteri tanácsos kinevezett számfőltti udvari és miniszteri tanácsos a külügyminisztériumban.

Vesztett gyorsan haladt a vonat, mint valami nyíl. A fák, a földek csak úgy száguldáltak mellettünk. A kupéban vis-a-vis egy öreg asszonyság ült kutyájával, melyet „Bijou“-nak hívtak. Mikor látta, hogy én is kutyástól vagyok a kocsiba, fölbátorodott és odatelepedett a waggonba, remélve, hogy nem lehet kifogásom a pudlija ellen. Ez a Bijou egy jöltáplált és szépen ápolt állat volt, hófehér bundája szinte ragyogott, szemébe hamis fűrtök lógtak, a nyaka rózsaszín szalaggal volt átkötve, szépen bekorra. Ott feküdt az asszony ölébe és Brandymnak minden udvariaskodását, közeledését előkelő morgással utasította vissza. Derék kutya! Es bizonyára nem késett volna le a vonatról.

Néha-néha az öreg asszony odavitte az ablakhoz a kutyát, had nézzen ki. De nem igen látszott rajongani a természet szépségeiért, vagy talán hiányzott a hosszaváló esze. Legjobban érezhette magát az ölben, a simogatások jól eshettek neki.

Holmi apró állomásokat föl se vett a vonatunk, de robogott észrevétlenül tovább. Már azt a vonatot is elérte, melyen a csimborák tartottak Etigny felé. Bosszankodva gondoltam arra, hogy néhány negyed óra múlva Etigny mellett is elrobog anélkül, hogy megállana és elszállít engem 20 kilométerrel odább, ostobaság. Ekkor hirtelen pekoli gondolatom támadt.

— Hátha sikerülne.

Osztrák állapotok. Ausztriában nem sikerült a német balpárt kiengesztelése, bár Taaffe gróf erre nézve ugyan elkövetett mindent. Az egyesült német balpárt komünikéje szerint ugyanis Plener elnök a pártkör hétfői esti ülésén közölte a tárgyalások eredményét, a melyeket az utóbbi napokban a kormány a lengyel és a Hohenwarth-klub képviselőivel folytattak. A pártkör egyhangulag tudomásul vette a Plener által közölteteket és elhatározta, hogy a képviselőházban a költségvetés tárgyalásánál megtagadja a „rendelkezési alap“ tételét. Az ülésen, mely igen népes volt, jelen volt Kuenburg gróf miniszter is. Azt hiszik, hogy a kellő egyetértés helyreállításának reménye is ki van zárva.

HIREK.

— **Személyi hírek.** Rónay Jenő főispán ma Zombolyára utazott, hogy Csekonics Endre grófot névnapja alkalmából személyesen üdvözölhesse. A főispán Zombolyáról, az országos casino által Wekerle miniszterelnök tiszteletére rendezendő banketten való résztvétel céljából Budapestre utazik és csak a december 3-ki közgyűlés vezetésére tér vissza.

— **Nincs pénz kolerára.** (Viharos közgyűlés.) Rövid, de igen viharos, a szó szoros értelmében rendkívüli közgyűlést tartott tegnap Nagybecskerek városának képviselő testülete. Arról volt szó, hogy szavazzanak meg a városatyák még ezer forintot a kolera továbbterjedésének megakadályozására, miután 12 ezer forint már elfogyott. Mielőtt még Dimitrievics tanácsnok és helyettes polgármester elfoglalta volna az elnöki széket, már észre lehetett venni a képviselő urak ingerült hangulatát. Ilyesféle nyilatkozatok voltak hallhatók, mint: „Minek pazaroltak el százakat semmire?“ „Nem kellett volna annyit fiakkerezni!“ „Az egész pénzt a pocsolóba dobták!“ „Fontoskodás az egész!“ Ezeket a mondatokat variálták, hol finomabb, hol drasztikusabb hozzátelekkel, de annyit lehetett kivenni, hol a városatyák nincsenek oly

hangulatban, hogy adni szeretnének. Sejtelmünk bekövetkezett. Hiába indokolta Perisics dr. főjegyző az állandó választmány javaslatát, mely a kényszerhelyzet előtt meghajolva, megszavazza az ezer forintot. Hiába fejté ki Haidegger dr. főorvos a dolog egészségügyi oldalát, még Kovách Ágost és Klein Mór dr. sem bírják a többséget kapacitálni. Lucic Miklós képviselő röviden előadja, hogy ugyanis elég pótdót fizetünk már (a miben elvégre is igaza van), ő nem szavaz meg a kolera részére egy hunczut vasat sem, sőt arra az esetre, ha a többség nem osztaná az ő nézetét, előre is bejelenti felebbezését. Poppovics Sándor képviselő csatlakozik az előttestzőlőhöz, még pedig teljes lelkesedéssel. Hatalmasan boncolja a kolera körül kifejtett pazariást. „Szégyen“, „gyalázat“ a legenyhébb kifejezések, miket használ, még pedig oly fenhargon, hogy Dimitrievics elnök nagy flegmával, de kategorice megvonja tőle a szót. Miután még Dimitrievics szép tárgyilagos beszédben felvilágosította a szerb képviselőket az ügy miben létééről, szavazásra került a dolog, a mikor 26 szavazattal 16 ellenében elvetették az állandó választmány véleményét. Vagyis — nincs több pénz kolerára! Vukovics képviselő ezen határozat ellen bejelentette felebbezését. Miután még 6 elévült számadási tétel leiratását határozták el, elnök az ülést bezárja. Tudósításunkat azzala tiszteletteljes és sokak által osztott kívánsággal fejezzük be, hogy a tanács hasson oda, miszerint a jövőben a rendkívüli közgyűlések alkalmával is fűtessék az ülésterem. Tegnap sajnosan az ellenkezőt tapasztaltuk s talán ebben keresendő az oka annak, hogy a képviselők nem akartak arra szavazni, amit a tanács óhajtott. Lám, így bossulja meg magát egy fűtetlen terem!

— **Adomány.** Major Lajos, pénzügyi titkár 9 forintot adományozott a szegény gyermekek felöltözésére, a melyet Lucic Miklós, a helybeli Miklós-egylet elnökének kezeihez tett le. Lucic elnök lapunk utján mond köszönetet az adományozónak.

— **Hangverseny.** A nagybecskereki műkedvelők zenekara, mely oly szép eredményeket volt képes felmutatni a nyáron,

Szemügyre vettem Bijout, a szegény kutya hőségétől elgyötörtten bevett asszonya ölében.

— Madame, bocsnát, de a mint látom, a kutyája beteg, igen... óh, én értek a kutyákhoz, nagy praxisom van.

— Beteg? Az én Bijoum beteg? — kérdé az öreg siránkozva.

Szóltanul csóváltam a fejemet. Fontoskodva megfogtam a kutya lábát, elővettem óramat és pulzusát számláltam. Majd megtapogattam az orrát. A kutya kezemet nyalta.

Est rossz jelnek találtam.

— Nos? — kérdé aggodva a vis-a-vis — nos?

— Asszonyom, ha a kutyáján egy negyed óra alatt eret nem vágat, oda van, megüti a guta.

— Istenem! Istenem! Ez szörnyűség, mit tegyek?

— Ismerek Etignyben egy kitűnő állatorvost. — Specialista a kutyák betegségében. — De sajnos Etignyben nem áll meg a vonatunk.

— Oh! Megállítatom, minden körülmények közt megállítatom. Szeretném látni, hogy nem vehetem-e igénybe a vészjelzőt?

— Vigyásson madame. Nagy kellemetlenségeknek teszi ki magát, a büntetés elkerülhetetlen lesz.

— Bánom is én, ha Bijoum életéről van szó.

Etignyhez közeledtünk. Gondolkodás nélkül, a kétségbeesés erőfeszítésével rántotta meg a vészjelzőt.

Süketítő fűtty... és egy hatalmas sökenéssel megállt a vonat. Az utasok ésszerű nélkül rohantak az ablakokhoz. Zűrzavar, pánik, sápadt konduktorok.

Az öreg asszony Bijouját karjai közé kapva, kiugrott a coupeból. Isszonyu kiabálás, szóváltás keletkezett, körülzönglöltek a nőt, jegyzőkönyvet vettek fel. Az általános zavart felhasználva, kiszöktem a vonatból én is. A Perronon, árnyékos hűs helyen egy pad állott; Brandymmal oda ültünk le. Tíz óra 38 perc volt.

Nemsokára a másik vágányon megérkezett a személyvonat, mely Bethancourt, Verriert, Monchevreuilt és a kárörvendő kis Carassont hozta. Mosolyogva szálltak ki. Bizonyára még mindig rajtam nevettek. És valóban, majd hanyatt estek az ijedségtől, mikor egyszerre csak megpillantottak a padon nyugodtan várakozva, ülve.

Az egészséget nem tudták elképzelni, hogy jutottam én előbb ide. Mikor a kis Carasson rémült arcát láttam, nem állhattam, hogy egy elégtelt mosolyt ne eresszek meg a sikerült csiny fölött.

De valamiért bánt a lelkiismeret: ugyan eret vágott e az Etigny-beli állatorvos azon a szegény kutyán? ...

még pedig úgy Becskerekén, mint Verse-czen, most ismét akcióba lép. Deczember 17-én rendeznek a „Korona szálloda” nagytermében tánczszal egybekötött hangversenyt terített asztalok mellett. Belépti díj személyenkint 60 kr., kezdete 8 órakor. Jegyek előre válthatók a Mangold és Schenk-féle könyvkereskedésekben.

— Após és vő. Ily csim alatt a minap a rendőrségnél nyert értesülés alapján egy hirt közöltünk, melyben el volt mondva, hogy Frits helybeli polgár veje betörte apósa tizedik oldalbordáját. Mint most értesülünk, ezt a hőstettet nem veje, hanem saját édes fia, Antal követte el. Mit mindennemű félreértések elkerülése végett ezen a helyreigazítunk.

— Vonatösszeütközés. Szombaton délután a magyar államvaspálya vágújhelyi állomásán egy érkező személyvonat a tehervonattal, helytelen váltóalkalmazás folytán összeütközött. A személyvonat kocsijai összeszunódtak, két ember meghalt, sokan megsebesültek.

— Feloszlott kaszinó. Aradról táviratossá levelezünk, hogy az aradi kaszinó elhatározta, hogy pártolási hiánya miatt feloszlik. A kaszinó feloszlásának okául azt is állítják, hogy a polgáris Arad könnyen nélkülözi a kaszinó intésményét.

— Wahrmann Mór temetése méltó volt az elhunyt kiváló férfi emlékéhez. Jelen voltak Wekerle miniszterelnök, a miniszterek és államtitkárok csaknem teljes számmal, Bánffy Dzsó báró, képviselőházi elnök, a dunamelléki ev. ref. egyház küldöttei, Papp Gábor püspökkel, a tatai „Wahrmann Mór-egylet” 8 tagu küldöttsége, Rohonczy Gedeon, térparancsnok, a főrendi- és a képviselőház számos tagja, a főváros tisztikara, egyletek és intézetek testületileg, vagy küldöttségek által képviselve sat. A főváros V. kerülete, melynek Wahrmann képviselője volt, nagy számmal volt képviselve. A gyászszertartás délelőtt 10 óra után kezdődött, mely alkalommal Kóhn Sámuel dr. főrabbi mondott fennkölt beszédet. Ezután megindult a mintegy 50.000 főre tehető, impozáns menet. Utközben a boltok zárva voltak s a gázlámpák fátýollal bevonva. Az izraelita temetőben szelottak még Schwaiger Márton, a hitközség előljárója, Ráth Károly, kamarai alelnök és Falk Miksa, ki a Lloyd-társulat nevében szólott. A koporsót a család s a rokonság férfitagjai vitték a sírhoz. Mindenki meghatva távozott a temetésről, mely közéletünk egy pétozhatlan alakjának elvesztését jelentette.

Wahrmann Mórról sok érdekes anekdotát tudnak azok, a kik közel állottak hozzá. Még Andrassy Gyula gróf miniszterelnöksége idején Wahrmann gyakran volt meghíva az udvarhoz ebédre. Mi sem természetesebb, hogy ilyenkor a Lipótváros képviselője magyar díszben jelent meg. Az ebédnél azonban megessett, hogy az asztalkendő kétszer is lecsusszott a selyemattiláról és minthogy alakjánál fogva Wahrmannnak igen kényelmetlen volt az asztal alá nyulni, az a jó ötlete támadt, hogy az asztalkendő végét a kardjára kötötte. Mikor ő felsége felállt, természetesen a többi urak is követették. Wahrmann már egészen megfeledkezett az ideiglenes portepéeről és mint a ki jól végezte dolgát, a többiek után indult a dohányzóba. Andrassy észrevette, mi lóg Wahrmann kardján és figyelmes-tette rá a királyt. Ő felsége pedig jókedvűen a képviselő felé fordulva, a szavakat intéste hozzá: „Kedves Wahrmann, ha megette az ebédemet, legalább hagyja itt az asztalkendőt.” — Wahrmann jóbarátja volt Offenheim Vikornak, a híres

bécsi bankárnak. Nem sokkal a hírhedt Offenheim-pör után Wahrmann ebédén volt egy előkelő bécsi bankárnál. A háziasszony-nak nem tetszett az, hogy Wahrmann nem szakitotta meg az összeköttetést Offenheim-mal s azért így szólótt hozzá: „Barátainnak mindenesetre választaniok kell, hogy hozzám járjanak e, vagy Offenheimhoz!” A mire Wahrmann így felelt: „Kérem alássan, Offenheimről legalább tudjuk már, hogy től van mentve, a többiekéről még nem tudjuk ezt.”

— József főherczeg mint keresztapa. József főherczeg alsuthi kastélyába nemrégiben egy Lakatos nevű cigány állított be assal a kijelentéssel, hogy felesége az éjjel leányt szült, hát elhozta azt a főwoyodnak megmutatni, s rögtön megkérte a főherczeget, fogadná el a keresztapagságot. József főherczeg csakugyan elvállalta ezt. Így tehát a barna kis leányt néhány órával később az udvari kápolnában ünnepélyesen megkereszteltek. Délután a főherczeg maga látogatott el a cigány-tanyára, ruhákat és nyalánkságokat hozva keresztleányának. A többi cigány között pedig sört osztatott ki. Sajnos, az árpálé annyira feltűzölte a különben szelid cigányokat, hogy a főherczeg távoztá után kegyetlen módon összekaptak s a keresztelő véres verekedéssé fajult.

— A miniszterelnök fiókja. A képviselőház tegnapi ülésének érdekes epizódja volt. Mikor szavazására került a sor, Wekerle miniszterelnök kihústa fiókját, hogy onnan papírost vegyen elő. Keresgélés közben mind jobban kihústa a fiókot s egymás után szedett ki onnan régi kéziratokat. A volt miniszterelnök Szapáry Gyula gróf, ki a miniszteri székektől balra, az első padsorban ült, észrevette Wekerle manipulációját és odaszólt utódjához, a ki erre mosolyogva nyújtotta át Szapáry Gyula grófnak a régi jegyzeteket s e közben végkép kiürítette a fiók tartalmát, megelégedett mosolylyal tépte szét az iratokat.

— A Visztula befagyott. A Visztula pár nap alatt úgy befagyott, hogy a sűrű jégtől nem lehet rajta hajózni. Számos tutaj csukorral és gabonával megrakva, vesztegelni kénytelen. A kolerajárvány miatt kirendelt hajót most már felmentették ellenőrzési kötelessége alól.

— A babona. Hogy mennyire uralkodik a falusi népnél, kivált a román és szerb nép körében a babona, mutatja az alábbi eset, melyet a „D. K.”-nek Némethről írnak. Ugyanis szombaton szállították Némethre némethi Damasszkin János volt temesi főispán holttestét, hogy ott a családi sírboltban helyezték örök nyugalomra. A község román ajku lakói értesülvén erről, nagy számban sereglettek össze a község határánál s elhatározták nagy bölcsen, hogy minden áron meg fogják akadályozni a holttestnek a községükbe való behozatalát azon oknál fogva, mert ha a holttestet — a néplit szerint — községükbe hagyják szállítani és ott eltemettetni, úgy a jövő évi termésüket teljesen el fogja verni a jég. A járási főszolgabíró értesülvén az esetről, azonnal intézkedett, hogy a esendőrség osslassa szét a község határánál nagy számban összesereglett román atyafiakat, a mi a esendőrség erőyes fellépésének sikerült. Így aztán a holttestet minden további akadály nélkül szállították és helyezték örök nyugalomra a némethi családi sírboltba.

— Vervád Morvaországban. Holleschában (Morvaországban) és a környékbeli városokban és falvakban megint el van terjedve a rutális gyilkosság vádja. E hó 18 kán éjjel egy szolgálo, ki szidó családnál volt alkalmazásban, assal a hírel futott a rendőrséghez, hogy a szidók véret akarták venni. Állítása szerint éjnek idején három ember hatolt a szobájába, megkötözték s üterét akarták fölmetzeni. A leány testén harmincz negyven apró vágás van,

különféle helyeken. A rendőrség a leányt a vallomás meghallgatása után — tartva, hogy a hir elterjedése zavargásokra ad okot — egyszerűen illetőségi helyére toloncsolta.

— Hirsch bárót meglőtték. Párisi sárgöny szerint Hirsch bárót vadászat közben baleset érte, karján súlyosan megsérült. Mások lötték-e meg, vagy a maga fegyverével ejtett-e magán sebet, erről még nem jött hiteles jelentés.

— A haj. Egy angol humorista következő meghgyelését jegysi föl egy angol élelslap: „Ha a férfi magát lángésznek képzele, akkor megnöveszti haját hosszúra, ha pedig a nő gondolja magát valami különőrsre hivatottnak, első dolga, hogy a haját lenyírattja rövidre.”

— Kritikus napok 1892-ben. Falb, az „időzős”, a napokban adta ki jövő évi naptárát, melyben 1893-ra a következő kritikus napokat állapította meg: Előrendűek: Április 16. Márcz. 18. Szept. 25. Okt. 25. Május 15. Nov. 23. Febr. 16. Szept. 10. Másodrendűek: Aug. 11. Aug. 27. Okt. 9. Márcz. 2. Decz. 23. Jun. 14. Febr. 1. Apr. 1. Jul. 13. Január 2. November 8. — Harmadrendűek: Jan. 18. Május 1. Julius 28. Május 30. Decz. 8. Junius 29.

— Uj Ubrik Borbála. Ubrik Borbála emlékeztető eset kelt most Badenben feltűnést. Forster Józsa gazdag hástulajdonos asszony, három és fél éven át tartotta bezárva szellemi betegségben sinlődő 32 éves leányát egy fűskamarában. Vánsá soványodva félig megfagyva találtak meg a szerencsétlent egy szál ingben, rothadt szalmán fekvve. Fekhelye mellett valami kávéforma folyadék volt egy csuporban. Mikor ráakadtak, magához terítették, egy kissé felöntöztették és a kórházba vitték. Négy hása és huszezer forint késspénse van az anyjának. Második leánya szintén örült, most ezt is kórházba viszik. Általában azt hiszik, hogy az anya rossz bánásmódja vitte őket örütségsbe.

— „Feleségem naplója.” Ez a czime annak a kézirat gyűjteménynek, melylyel Lautenburg Zsigmond, a berlini „Residenz-Theater” vezetője lepte meg feleségét. Az érdekes könyvnek naptár formája van és lapjait a híres és ősmert színűiroknak a következőleg ajánlja föl: „Sziveskedjék magát saját születésnapjának dátuma alatt bejegyezni.” Annál az állandó jó viszonynál fogva, melyet Lautenburg a francia színűirokkal folytat, természetes, hogy ezek az urak irtak először a naplóba. Dumas Sándor, születésnapjának dátumán, július 27-én, a naplóba a következőket írta:

— A férfinak gyakran van joga az asszonyokról rosszat mondani, de soha sincs joga egy asszonyról rosszat mondani.

A napló szeptember 7. felírásu lapján Sardon Viktor mondja:

— Nagy tévedés, az észet a szellemességgel össze-téveszteni. Ősmerek egy csomó embert, a kik kigunyjolják mindazt, a mi látkörüket túlhaladja. Bár nagyon okos embereknek tartják őket, voltaképen mégis ostobák.

Daudet Alfonz csak röviden irt:

— A francziák nagyon gyorsan élnek.

Meilhac Henrik a jókedvű gunyolódó a február 23-iki lapra írja:

— Százféléképen lehet az ember ostoba, a bambák csak egyfélékép ostobák s így a többi kilenczvenkilencz mód az okosoknak van fenntartva.

A Toché Raoul és Blum Ernő bohózatíróczég a hétköznap életben úgy látszik nagyon takarékos élcszeivel. Blum Ernő augusztus 18-ika alatt így ír:

— Lautenburg ur szellemes ötletet kíván tőlem, de úgy sietett, hogy valóban nincs időm még egy szép szóra sem akadni.

Toché pedig:

— Midőn 1850. október 7-én megszületve azt hallottam, hogy nyolcz nap múlva a hásbér esedékes, kétségtől szörnyet halok, ha nem lettem volna telve életvidámsággal.

Boyer György július 27. felírásu lapon írja:

— Ha az asszonyokról jól beszélünk, henczegőknek tartanak bennünket, ha rosszat mondunk róluk, bevalljuk vereségeinket s így a legjobb — az asszonyokat egymásról beszélgetni.

Ohnet György azt mondja:

— Az élet első felét a remény, a másik felét a visszaemlékezés világítja be.

Francisque Sarcey a következő mondást írja fel:

— Én jelszómul Boileau versét választottam: „A mit én mondok: jó, vagy rossz, de mindig mond valamit“. Én szeretném hozzátenni Lafargue szavát: Ha azt akarod mondani, hogy esik az eső, mond azt, hogy esik az eső!

— Mindenféle. A bakteriumok szaporodása a tejben. A tej tudvaleg szerves csirától menten jön ki a tőgyből, de alig kerül ki a csécsből, már ki van téve a beszenyesedésnek, vagy a fejő egyén tisztátalan keze, vagy az istálló levegője, a tőgyre ragadt szenny stb. Által. Annak megállapítása végett, hogy a bakteriumok különböző körülmények közt, mily mértékben szaporodnak el a tejben, a kieli tejvizsgáló intézetben próbát eszközöltek: ugyanis 100 köbcéntiméter sterilizált tejet egy csepp közönséges tejjel inficiáltak s egy részét a vérhőmérsékletnek megfelelő meleg helyiségbe (36°C), a másik részét pinczébe (12°C), a harmadikat pedig jégszekrényben tették. Pontos feljegyzések szerint a szaporodás, az eredeti folyadékban talált csirák számához képest

	vérhőmérsékletnél	pinczehőmérsékletnél
2 óra múlva	24-szeres	4-szeres
3 " "	60-szoros	6-szoros
4 " "	215-szörös	8-szoros
5 " "	8130-szoros	26-szoros
6 " "	3800-szoros	435-szörös

volt. A jégszekrényben nem mutatkozott lényeges szaporodás. Egy köbcéntiméter eladásra szánt tejben 6 millió csirát találtak.

Rosszizlés.

— Tudja-e uram, hogy az Amália halálosan szerelmes önbe?

— Végtelen sajnálom, de olyan hölgy, kinek oly rossz izlése van, viszont szerelemre nálam nem találhat!

Zsarnokság! előbb, mint ránk bilincset vetnél

A szent természetből a tavaszt töröld ki!
Mert szolgálalmából lelkünk mindig felkél,
Mídon a lelketlen fű-fa kezd zsendülni;
Szabadságkiáltás, első menyörgése
A tavasznak, ráz meg millió kobelt,
Minél messzebb tünt el a Márczius éve,
Honfisziv, te annál jobban ünnepeid!

Bartók Lajos.

A házasság a szerelemnek konzerválása — — — a la Liebig.

Színház.

* Színházi hírek. Szintársulatunk elköl-tözési költségeinek fedezésére még két sárelőadást rendez. Ma az „Aposok“ című vígjáték kerül színre. E választás annál czélszerűbb, mert Gabányi Árpád e rendkívül mulatságos darabja éppen e héten nagy sikerrel adatott a bécsi Carl-színházban. Holnap a „Stern Izsák“ ismert bohózat kerül színre, czimszerepében Kövesi Alberttel; közben K. Iványi Mariska, E. Kovács Ilona és Sz. Nagy Imre énekelnek egyes áriákat a „Remete csemettyűje“ című operából. A két előadás iránt kellő érdeklődés mutatkozik. Kivánjuk is, hogy távozó színészeinknek e vállalko-sása sikert arasson.

* Pályanyertes színmű. A m. tud. akadémia hétfői ülésén adta elő Rákosi Jenő, a bíráló bizottság előadója, az ez idei Kócsán-féle pályázat eredményét. A pályázat nyertese Várad Antal, kiváló költőnknek „Karitás“ című történelmi drámájával, mely a viszonylag legjobb pályamű-nek jelentetett ki.

Irodalom és művészet.

* Bél Mátyás, „Notitia Hungariae Novae“ című művének V. kötetét, a régi magyar történettudósok és alig néhány példányban létező nagybecsű forrás-munkáját Zichy Jenő gróf saját költségén kiadta. A díszes kiadványhoz az áldozatkész főúr írt előszót s azt Jóssef főher-csegnek ajánlotta.

* Kosza Andor, a jeles költő és írótl két új kötet jelent meg a Singer és Wolf-ner cégnél. Az egyiknek címe „Versek“, a másiké „Próza“. Kosza Andor (Andronicus) újabb dolgozatait tartalmassák. Egy-egy kötet ára 1 frt 40 kr., díszkötésben 2 forint.

* A „Pallas“ nagy lexikonának 2. füsete jelent meg. A füslet szebbnél szebb

kép mellékleteket tartalmaz (p. o. a pompás kivitelű Aphrodite szobor, olasz szin-padi álarczok és farsangi alakok, mindkettő szinnyomatás mülap, alakfák sat.) A füzet tartalma az Achras szóval kezdődik s Afrikával ér véget. Ára 60 fillér. A vállalat úgy indul, hogy csakugyan ki-szoríthatja a nálunk domináló német Kon-versations-Lexikonokat.

* A vagyontalan Tolsztoj. Tolsztoj gróf, mint a párisi „Figaro“ írja, minden birtokát és házat nejeinek és gyermekeinek ajándékozta, de azért ezentul is náluk fog lakni.

Táviratok.

Wekerle nyilatkozatai.

Budapest, nov. 30. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Wekerle miniszterelnök az országgyűlési szabadelvűpárt tegnap esti értekezletén meleg szavakkal mondott köszönetet az indemnity alatt tanúsított támogatásért. Hangsúlyozza, hogy a kormány tagjai között teljes szolidaritás áll fenn s mindent elkövet arra nézve, hogy a program megvalósítható, a melynek alapján kormányra lépett; mindent elkövetend, még pedig tekintet nélkül arra, hogy kik követik és kik nem. Működésében nem vezeti semmi külső befolyás. A párt által lelkes éljen-zéssel fogadott kijelentések után a szabadelvű párt egyetértése teljesen helyreállt.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése nov. 30-án.)

Budapest, november 30. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén a Vaskapu szabályozásáról szóló törvényjavaslatot, Bokross Elek előadó elfogadásra ajánlja, Gaal Jenő a mélyítések ellen nyilatkozik, mert az szerinte nehézségbe ütközik, közgazdasági szempontból pedig szükségtelen, Lukács Béla kereskedelmi miniszter hosszan czáfolja Gaal Jenőt; szólnak még Papp Elek a javaslat mellett, Horváth Gyula ellene; utána Miklós Ödön védelmezte a vaskapui munkálatokat. Bokross Elek zárbeszédé után még Lukács Béla miniszter felel Horváth Gyulának, mire a javaslat általánosságban megszavaztatott. A részleteknél Horváth Gyula és Bokross Elek polemizálnak, mire az egyes tételek is letárgyaltattak.

Vajay István az iránt interpellálja Csáky gróf minisztert, hogy ígéretéhez képest szándékszik-e visszavonni az ösmeretes elkeresztelési rendeletet? Mi igaz továbbá azon hírből, hogy Wolafka helyét a miniszteriumban egy disqualifikált egyénnel akarja betölteni? Hajlandó-e a miniszter ez iránt a felháborodott kat-holikus közvéleményt megnyugt-atni? Kérdi továbbá a minisztert, hogy indokolja a nem hithű Szivák Imrének a hatholikus alapok és alapítványok ellenőrző bizottságába történt kinevezését? Az interpelláció indokolása nagy nyugtalanság közt történt.

Válság a függetlenségi pártban.

Budapest, november 30. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Egy újság-író meginterviewolta Eötvös Károlyt,

az országos 48-as és függetlenségi párt elnökét. Az interview kiterjesz-kedett Polónyi Gézának a párthoz való viszonyára. Eötvös kijelentette, hogy Polónyi nemrég „katholikus függetlenségi pártot“ akart csinálni. Arra a kérdésre, hogy Eötvös Károly akcióba lép-e Polónyi Géza ellenében, kijelentette, hogy most ennek ideje nincsen, még alkalomra vár.

Kronawetter mellettünk.

Budapest, november. 30. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Bécsből sürgönyzik: Az osztrák parlamentben tegnap Kronawetter, a magyar alkotmány mellett sikra szállva azt mondá, hogy a szabadság szellője Magyarországból fujt Ausztriába. Ezért száz huz magyar képviselő aláírás-sokkal üdvözlő-táviratot küldött Kronawetternek.

Az ev. ref. zsinat.

Budapest, nov. 29. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A mai ülésen az iskolaügyi javaslatokat tárgyalták. Nevezetes vivmányt képez a javaslatlatban a néptanítói fizetések minimumának megállapítása. E szerint az elemi iskolában a fizetés minimuma rendes tanítónak 300 frt fizetés, 100 frt lakpénz, esetleg megfelelő természetbeni lakás és javadalom. A segéd-tanítók minimális fizetése lakás, élelmezés és 100 frt, vagy lakás és 200 frt. A felső népiskolai rendes tanítók fizetése 500 forint, 100 forint lakpénz, vagy megfelelő lakás és természetbeni jövedelem, a segéd-tanítók fizetése lakás, élelmezés és 150 frt, vagy lakás és 250 frt. A termények értéke mindig az illető áruk 10 évi átlagában számítatik. A hol a fizetések már most nagyobbak a minimumnál, ott le nem szállíthatók, de a hol a miniszterium még el nincs érve, ott a törvény életbe léptétől kezdve lehetőleg azonnal a minimum fizetendő.

Osztrák válság.

Budapest, nov. 29. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az egyesült német balpárt azt az értesítést kapta Kuen-burg gróf utján, hogy a miniszter-tanács nem járult hozzá a rendelkezési alap tárgyalásának elhalasztását czélzó inicziatívához.

A Brisson-kormány.

Budapest, november 29. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Párisból sürgönyzik: Brisson egyelőre vona-kodik elvállalni a kabinetalakításra való megbízást: Másrésztől hírlik, hogy az elnöknek a következő névsort fogja javasolni: Brisson: el-nökség és igazságügy; Bourget: bel-tügy és közoktatásügy; Dupuis keres-kelem- és gyarmatügy; Roche: tengerészet; Freycinet: hadügy; Ribot: külügy. Az esetben, ha Brisson vég-kép elutasítja a megbízást, valószínű, hogy radikális kabinet fog alakulni, melynek élén Bourgeois fog állani. (M. E.)

Az országos színész-egylet a minisztereknél.

Budapest, november 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az orsz. színész egyesület ma tisztelgett Wekerle miniszterelnöknél és Hieronymi belügyminiszternél. Stesser miniszteri tanácsos, az egyesület elnöke vezette a küldöttséget. Wekerle kormányelnök Stesser szónoklata után kijelenti, hogy eddig is örömmel mosdította elő a színész-egyesület ügyeit, ezután is gondozni fogja. Hieronymi miniszter előrebocsátotta, hogy nincs még tájékoztatva sok tekintetben a színészek ügyeiről, azonban kijelenti, hogy mindaz, ami a vidéki színészet érdekeinek előmozdítására szükséges, a színész-egyesülettel karöltve keresztülvisszi. Egyetért a küldöttség szónokával abban, hogy a színészetnek nálunk nemzetiségi szempontból kiváló hivatása van. Nem kétli, hogy e hivatást a magyar színészet hasznosítja, az ügynek megfelelő busgalommal s nemes törekvéssel teljesíti. A hol csak szerét teheti, a vidéki színészetet előmozdítani nemcsak kedves, de hazafias kötelességének fogja tartani. (Lelkes éljenzés.)

Oláh ügyvédek fölebbezése.

Budapest, november 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) Aradról távirják: Az aradi ügyvédi kamara által vád alá helyezett oláh ügyvédek oláhhul fölebbeztek. A fölebbezés memorándumszerű kidolgozásával pedig megbízták Pop István ügyvéd elvtársukat; a memorándumot francziául és németül is kiadva terjesztik a bel- és külföldön.

Támadás a regensek ellen.

Budapest, november 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) Belgrádból sürgönyzik, hogy a radikális „Takova Milanovacze” mindkét részről a leghevesebb módon támadja meg Risztics regenst, Mihály fejedelem gyilkosának, a második regenst pedig tolvajnak nevezi.

Közgazdaság.

Délutáni tőzsde.

Budapest, nov. 30. (A „Torontál” eredeti távirata.)

Gabna:

Buza tavaszra 7.51—53.

Buza ősze 7.65—67.

Tengeri máj.—jun. 4.86—88.

Zab tavaszra 5.52—54.

Sertésvásár.

— A budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok távirata, november hó 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) Hízott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgrammon felüli sulyban) 42—43 krig. Öreg közép (páronként 300—400 klgr. sulyban) 41—42 kr. Fiatal nehéz (páronként 320 klgron felüli sulyban 43.5—44 krig. Fiatal közép (pkint 251—320 klgr. sulyban) 44—44.5 krig. Fiatal könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) 42—43 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klgron felüli sulyban) 41—42 kr. Közép (páronként 220—280 klgr. sulyban) 41.5—42.5 krig. Könnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő sulyban) 48—40 krig. — Szerbiai: Nehéz (pkint 260 kgr. felüli sulyban) 41.5—42.5 krig. Közép (pkint 220—260 klgr sulyban) 41—42 krig. Könnyű (pkint 220 klgrig terjedő sulyban) 39—40 krig. Sertéslétszám 1892. november hó 27 én volt készlet 105123 drb. 1892. nov. 28-án felhajtott 3436 darab. — 1892. nov. 28-án elszállított 923 darab. 1892. november 29-én maradt készletben 107636 drb. — A hízottsertés üzletirányzata: vevők hiányában a forgalom csekély.

REGÉNY-CSARNOK.

Az emberi fenevad.

(La bête humaine.)

Regény.

— Irta: Zola Emil. —

HATODIK FEJEZET.

(52-ik folytatás.)

A gép által keményre összenyomott hó torlaszt képezett, mely az egész vonatot elnyeléssel fenyegette.

Első pillanatra úgy látszott, mintha a gép le lett volna győzve, de aztán ismét megfeszítette ismét a Lison és még 30 méternyire hatolt. De ez a halálharc volt. A hó feltornyosult előtte, eltemetik a kerekeket és a gépnek minden részét, melyeket a körülr felolvadt s újra jéggé fagyott hó lánczként lekötött. Most már aztán szilárdan állott a Lison és kiadta végső lehelését. Holtan, mozdulatlanul állott a hóban.

— Itt vagyunk — mondá Jacques. —

Én est előre láttam.

Visszaakarta indítani a mozdonyt, hogy az áthatolást még egyszer megkísérelje, de a Lison nem tudott többé mozdulni e helyről. Megtagadta úgy az előre, mint a hátra menést és minden oldalról lebilincseltetett. A kupék is, melyek ajtajokig mélyedtek a hóba, kihaltaknak látszottak. Semmi sem mozdult többé, a hó mint fehér takaró fektette meg őket.

— Már ismét? — mondá a vonatvezető. Kihajolva kocsiájából.

— Fuescs! — felelte Jacques lakonice.

A helyzet e perczen nagyon kritikus volt. A mozdonyvezető időnkint szomoruan belefűtött az elhagyatottság csendjébe. De a hó felfogta a hangokat úgy, hogy azt Barentinben nem hallhatták meg. Mit tegyenek? Hissen csak négyen voltak, tehát mit tehetnek ilyen nagy hó tömeg ellen? Ide egy egész állomásmozgály lett volna szükséges. Egető szükség volt segítséget teremteni elő. Hozzá még es volt a legrosszabb, hogy az utazók között panasz tört ki.

Egy ajtó kinyílt és a csinos barna kiugrott a kocsiból, mert azt hitte, hogy szerencsétlenség történt. Az utána következő kereskedő ezt kiabálta:

— Irni fogok a miniszternek! Ez gyálázat!

Asszonyok jajgatása, káromkodó férfi hangok hangzottak mindenfelől. Csak a két angol miss nevetett a legkedélyesebben. Midőn a vonatvezető az egész világot meg akarta nyugtatni, a fiatalabbik angol miss est kézdete tőle angolos kiejtésű franczia nyelven:

— Itt tehát megállunk uram?

Több férfi kiszállott, daczára, hogy hasig a hóba estek. Az amerikai ezen az uton találkozott a havrei fiatal emberrel, mind a ketten a mozdonyhoz mentek, hogy mindent megtudjanak. Fejüket rásták.

— Négy vagy 5 óráig fog tartani, míg innen elmehetünk.

— Legalább is! És ahhoz is kell legalább 20 munkás.

Jacques azt tanácsolta, hogy az egyik kalauzt el kell küldeni Barentinbe segélyért. A mozdonyvezető és fűtő szintén odahagyták a vonatot. Az elküldött ember csakhamar eltűnt a láthatárról. Négy kilométernyi utat kellett megtennie, tehát 2 órán alól vissza nem térhetett. Jacques egy pillanatra kétségbeesetten hagyta el pontját és az első wagonhoz ment. Éppen meglátta Severinet, a ki leeresztette az ablaktáblákat.

Cabucho, Ozil és Misard lapátra kaptak, a kikhez csatlakozott Pecqueux és a vonatvezető is, hogy a havat eltakarítsák. A kis csapat mindenekelőtt a mozdonyt igyekezett kiszabadítani a hóból; kihányták a lapátokkal a havat a kerekek közül. Senki sem szólt semmit, csak a lapátok suhogása hallatszott a hóban.

A mikor az utazó csapat elindult, mindenki egy tekintetet vetett a vonatra, mely mint egy koporsó, úgy fektűt a fehér, elhagyatott tájon. Az ajtókat besárták, az

ablaktáblákat felhúzták. Némán, mozdulatlanul állt ott a vonat, mint halott. A hó még mindig makacsul esett és beborította a vonatot fehér lepellel.

Flore karjai közé akarta venni Severinet, de ez nem volt hajlandó azt elfogadni, mint a többiek, ő is gyalog akart menni. A 300 méter távolságot nem minden fáradság nélkül tették meg; az emberek belesüppedtek a hóba, sokszor válig és egyszer az angol nőt formálisan meg kellett menteni az elsüllyedéstől. A leányai ezen is nevettek.

A kereskedő csinos felesége a kényelmesebb haladás szempontjából kénytelen volt kezét odanyújtani a havrei fiatal embernek, mialatt férje az amerikaival Franciaország felett vitatkozott. A mint az árkot elhagyták, az ut nem volt már olyan kellemetlen többé. Most egy kis magaslatra értek s az utazók liba-sort képeztek. A szél most azzal fenyegette őket, hogy lesodorja őket a hó által befedett árokba. Végre elérték Misard háását és Flore az utasokat bevezette a konyhába; de ülőhely nem mindenki számára jutott, sőt huss ember alig mozdulhatott a szűk helyiségben. Flore találékonysággal deszkákat hozott, melyeket székre helyezve, nemsokára két padot csinált. Fát dobált a tűzre, aztán olyan mozdulatot csinált, mely azt jelentette: én megtettem mindent, a mit tehettem. Mert esalatt egyetlen szót sem szólt, egy erdei vad tekintetével nézte az utasokat, est az idegen világot. Csak két arc volt előtte ismeretes hónapok óta: az amerikai és a havrei fiatal emberé; most olyan tekintettel fürkészte őket, mint szokás a feltalált szümmögő bogarakat, melyek most már tovarepülni nem képesek.

Mint nagyon sajátágosak tündek elő ezek neki, mert eddig nem ösmert belőlük egyebet, mint az ábrázatukat, melyeket a gyorsvonaton látott. A többi emberek úgy tündek fel neki, mintha különböző idegen népfajból valók volnának, mintha égből le hullott lakói volnának egy idegen világnak, melyek leestek az égből, hogy az ő konyhájába jöjjenek s a kinek ruházatát, gondolkosását magára néve eddig képtelenek nézni hitte. Az angol nő elbessélte a kereskedő fiatal feleségének, hogy Indiába utaznak a fiához, a ki ott nagy ültetvényes, emes pedig elmondta tréfásan, hogy ő most Angliába kíserte férjét, hova az minden évben kétszer elmegy és hogy ott nagyon rosszul találta magát.

Mindnyájan siránkoztak a felett, hogy ezen elhagyatott vidéken kellett maradniuk: Hogyan lesz itt lehetséges étkezni és aludni. Flore mozdulatlanul hallgatta őket. Tekintete aztán Severinet kereste, ki egyik padon ült; aztán intett neki, hogy kövesse őt a mellékszobába.

— Anyám — jelenti be Severinet — itt van Roubaudné asszony... Van neki mondani valód?

Phasie néne sárga arccsal, megmeredt szemekkel ott fektűt az ágyon; 14 nap óta olyan beteg volt, hogy többé már nem birt felkelni. A szegényes szobában, melynek bádog kemenczéje pokoli hőséget terjesztett, azzal töltötte idejét, hogy rögeszméjét ápolta tovább fejében. Semmi más mulatsága nem volt, mint az átfutó gyorsvonatok döreje.

(Folytatás következik.)

VÁROSI SZÍNHÁZ.

Szerdán, 1892. évi november hó 30-dikán.

AZ APÓSOK.

Eredeti vigjáték 3 felvonásban, írta Gabányi Árpád. (Rendező Kövesi.)

Személyek:

Bogyai Farkas	— — — — —	Kövesi Albert
Farkas) fiai	— — — — —	Szarvasi Sándor
Pali	— — — — —	Radnai Gy.
Felvinczi Eduárd	— — — — —	Lipthay Lajos
Laura	— — — — —	Bera Paula
Margit	— — — — —	E. Kovács Ilka
Juliska, Pali neje	— — — — —	Kis Ilona
Dr. Gáti Elek	— — — — —	Vágó István
Zab Feri	— — — — —	Német János

— Kezdeté pontban fél 8 órakor. —

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.**Pleitz Fer. Pál****könyv- és könyomdája****Nagy-Becskeken**

Uri-utca 276-4. szám alatt

ajánlkozik mindennemű

nyomtatványok

gyors és ízléses elkészítésére.

Nagy raktár

mindennemű

nyomtatványokból.

ke
la
m
fö
a
mi
eg
sik
kör
fö
sok
tiv
áta
idő
igáz
E
mint
mini
gyep
a té
várt
fölm
Az
ket S
ter le
tott
„fizet
tegn
Uj
törvé
vényk
betölt
A t
A
Egy
világ v
caétlens
a viset
feje fö
napokon
háborítl
Mint eg
bura ha
kereke m
volt és
caikokba
befurta
réig, ab
madár is
föfölbör
csak egy
a rés a
gyűrük
levelek,
láttak.
A zerge
gott, a k
lyen as o
hangot ad
A folyo
had tócsa
der-üreg
sött, majd